

ΕΤΟΣ ΙΔ'.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1881.

ΑΡΙΟ. 169.

Συνδρ. ἐτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.
· · · " Ἐκωτερικῷ 2. " En δδφ Αἰόλου ἀριθ. 39.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἐφημερίς
τῶν Παΐδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

Πρὸς τοὺς
μεικροὺς
συνδρομη-
τάς μου.

Μὲ τό παρόν φύλ-
λον ἡ μικρὰ ἐφημε-
ρὶς μας τελειώνει τὸ
14 ἔτος τῆς ἡλικίας
της. Ἡρχειος μι-
κρὸν καὶ ἀφανὲς κο-
ράσιον, ἀλλὰ διάφρ-
ασόργου ἐπιψελεῖος
καὶ περιποιή-
τε ως ηδεῖσεν εἰς
νεάνιδα καὶ λιτό-
ρειον καὶ κομψήν,
ἀριθμοῦσαν πολλὰς
χιλιάδας ἑρασῶν καὶ
φίλων. Ὅπως δὲ κα-
τὰ τὸ παρελθόν, οὐ-
τῶς καὶ εἰς τὸ μέλλον
δυντάκτης θέλει ε-
ξακολουθεῖ βελτιώνων

Συνδιάλεξις δύο γαλῶν.

MIA ΟΡΑ ΑΡΓΙΑΣ

Μετὰ προσοχῆς μεγάλης καὶ πολλῆς περιεργείας
δύο ἀδέλφια μονοχαρίσμενά
καὶ πολὺ ἀγαπημένα
διελέγοντο μιὰ μέρα ἔμπροσθεν καλῆς ἑστίας.

Ἔτοι μετὰ μεσημέριαν καὶ εἶχον φάγει μὲν εὐφροσύνην
ἀρκετὰ καλὰ φαγάκια
ψήσουλα καὶ κοκκαλάκια,
καὶ εἶχον πλέον εὐκαιρίαν νὰ σκεφθοῦν μὲν ἔμπιστοσύνην.

Ἄλλὰ τί νὰ εἶχον θέμα, καὶ ἐπρόσεχον τοσοῦτον
εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ λόγου,
τοῦ γαλεοδιαλόγου,
ῶστε ἐκπληξῆς ἐμφανίνει καὶ τὸ βλέμμα καὶ δ νοῦς των;

Ἐλεγεν δὲ μαῦρος γάτος εἰς τὴν ἀσπρηγή του,
ὅτι ἔχει ἡλικίαν
νὰ ἔργῃ στὴν γειτονίαν
καὶ νὰ πάση νέας σχέσεις, γιὸς νὰ χαρογῇ ἡ ψυχή του!

Ἄλλ' αὐτὴ μὲ πονηρίαν καὶ μεγάλην εἰρώνειαν
«Ἔιμαι ὑπροπαλή, τοῦ λέγει,

αὐτὴν ἀναλόγως
τῶν ἀναγκῶν τῶν
συνδρομητῶν καὶ
τῶν μέσων αὐτῆς.

Ἡ δὲ προσθήκη
τοῦ παραρτήματος
ἄνευ αὐξήσεως τῆς
συνδρομῆς εἰναι λ-
ικαὶ πολὺ δειξεις
τούτου,

Ἐλπίζει δὲ δεκτή
θά τύχη τῆς συ-
δρομῆς πάντων δοσο-
επιθυμούσας νὰ ίδω-
σιν αὐτὴν ἐκδιδομέ-
νην δις τοῦ μηνός.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ
παρόντος.

Ο συντάκτης
Μ. Καλοποθάκης.